RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 116.637 van 3 maart 2003
in de zaak A. 72.827/IX-443.

In zake : Pierre HEYLEN,
wonende te DEURNE-ANTWERPEN,
Van Cortbeemdelei 344

tegen :

De Post.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Pierre HEYLEN op 13 januari 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de adviseur "administratieve loopbaan" van De Post van 3 december 1996 waarbij hij met ingang van die datum wordt afgezet;

Gelet op het arrest nr. 66.121 van 30 april 1997 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 18 juni 1997 door verzoeker;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 6 januari 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. BOGAERT, die verschijnt voor verzoeker, en van juriste L. VANHOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker was op 17 mei 1996 als postman belast met de uitbetaling van pensioenen.

1.2. Op voornoemde datum betaalt hij het pensioen uit van Valère VANDERISPAILLIE, toen afwezig, aan diens buurvrouw Maria VAN SANDEN en ondertekent de desbetreffende assignatie zelf.

1.3. Op 30 mei 1996 beklaagt Valère VANDERISPAILLIE er zich bij de postontvanger over dat hij geen 45.713 frank, maar slechts 45.000 frank pensioen ontvangen heeft.

1.4. Verzoekers onmiddellijke chef besluit op 31 mei 1996 enerzijds hem preventief te schorsen en anderzijds hem bij wege van tuchtmaatregel af te zetten om volgende reden :

> "het achterhouden van gelden bij de uitbetaling van een assignatie-P met de bedoeling ze zich toe te eigenen. Bezwarend is dat de uitbetaling niet aan ware rechthebbende gebeurde en dat betrokkene zelf voor ontvangst heeft getekend. De feiten deden zich voor op 17/5/96 en kwamen ter sprake op 30/5/96 na mondelinge klacht van ware rechthebbende. Betrokken postman gaf de feiten mondeling toe (getuigenverklaringen postmeester en twee controleurs) maar dit gebeurde slechts na het bij herhaling schriftelijk afleggen van leugenachtige verklaringen. Ook na zijn mondelinge bekentenis wil hij niet de ware versie vermelden op mod. 9".

1.5. Verzoeker vraagt op 31 mei 1996 om gehoord te worden door de commissie van beroep.

1.6. De commissie van beroep besluit op 10 september 1996, inzonderheid omdat verzoeker een voor hem gunstige verklaring van Maria VAN SANDEN voorlegt en beweert dat zijn eerdere verklaring onder druk was afgelegd, door twee assessoren een aanvullend onderzoek te laten uitvoeren.

1.7. De commissie, na de resultaten van dit onderzoek verkregen te hebben en na verzoekers raadsman te hebben gehoord, geeft op 20 november 1996 het volgende advies :

> "Gelet op de aard der onregelmatigheid, nml. het uitbetalen van een pensioenassignatie aan een ander persoon dan de werkelijk rechthebbende, het zelf aftekenen van deze assignatie en het achterhouden van een deel van het uit te betalen bedrag;
>
> Gelet tevens (op) het feit dat het gaat om hoog bejaarde personen en dat betrokkene zich tijdens het onderzoek schuldig maakte aan het afleggen (van) leugenachtige verklaringen;

is de Commissie, bij geheime stemming, van advies:
zes leden op zeven gaan akkoord met de opgelegde ’afzetting’.
Het overige lid stelt voor : ’Tuchtschorsing voor de volledige duur van de schorsing in het belang van de dienst, gepaard gaande met de verplaatsing bij ordemaatregel’".

1.8. De adviseur "administratieve loopbaan" besluit op 3 december 1996 dat verzoeker zijn normale rechten op bevordering en op bevordering tot een hogere wedde niet meer kan doen gelden vanaf 1 juni 1996, dat zijn normale activiteitswedde met ingang van dezelfde datum verminderd wordt en dat hij met ingang van 3 december 1996 afgezet wordt.

Het besluit wordt aan verzoeker betekend met een nota van 4 december 1996.

1.9. Verzoeker bestrijdt die beslissing in zoverre zij betrekking heeft op zijn afzetting.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende, ambtshalve, dat verzoeker op 31 mei 1996 gevraagd heeft om gehoord te worden door de commissie van beroep; dat hij daarmee de door artikel 92 van het administratief statuut van de ambtenaren van De Post voorgeschreven rechtsgang tegen de beslissing van de onmiddellijke overste op gang gebracht heeft en dat die rechtsgang moest worden afgesloten met een eindbeslissing; dat die rechtsgang niet kan worden geacht beëindigd te zijn door de uitspraak van de commissie van beroep, omdat artikel 92 van het statuut zelf de commissie van beroep belast heeft met een uitsluitend adviserende opdracht; dat de vaststelling dat een "ongunstig" advies van de commissie van beroep krachtens artikel 118, § 2, tweede lid, van het voornoemde statuut, zoals het gold op het ogenblik van de bestreden beslissing, tot gevolg heeft dat "de betwiste beslissing behouden (blijft)", niet betekent, rekening houdend met de verplichting om over het georganiseerd beroep uitspraak te doen, dat het beroep van de ambtenaar vervallen is; dat, rekening

houdend met wat voorafgaat, artikel 118, § 2, tweede lid, in zoverre het bepaalt dat "de betwiste beslissing behouden (blijft)", in die zin gelezen moet worden dat het bestuur de verplichting heeft het beroep uitdrukkelijk af te wijzen; dat de verwerende partij trouwens de zaak ook aldus benaderd heeft, aangezien de bestreden handeling zich zowel naar vorm als inhoud aandient als de eindbeslissing waarmee verzoekers situatie definitief wordt geregeld; dat het personeelsstatuut van De Post geen orgaan aanwijst dat bevoegd is om de beslissing, bedoeld in artikel 118, § 2, tweede lid, te nemen; dat die leemte de verwerende partij evenwel niet toelaat om die afwijzingsbeslissing door welk orgaan dan ook te laten nemen; dat, rekening houdend met het bindend karakter van het advies van de commissie van beroep en met het feit dat de tekst zelf gewag maakt van het "behouden" van de eerder genomen beslissing, die bepaling in logica aldus moet worden gelezen dat de eindbeslissing genomen wordt door het orgaan dat de beslissing heeft genomen waartegen beroep ingesteld is; dat de beslissing waartegen beroep is ingesteld genomen is door de onmiddellijke chef van verzoeker; dat het derhalve aan hem toekwam om het ingediende beroep te verwerpen en de definitieve afzettingsbeslissing te nemen; dat de bestreden beslissing derhalve niet genomen is door het statutair daartoe bevoegde orgaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de adviseur "administratieve loopbaan" van De Post van 3 december 1996 waarbij Pierre HEYLEN met ingang van die datum wordt afgezet.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie maart 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**